

glazbenoj praksi i igrokazi s pjevanjem nazivaju operama to ni ovdje naziv opera ne smeta.

Tekst *Proždrljivka* preveden je s mađarskog na naš jezik, ali ga prevodilac nije preveo pjesnički.

Međutim, najslabija strana *Proždrljivka*, ono što mu čak moralno uskaćuje pravo na prikazivanje jest njegov sadržaj, koji to zapravo nije, jer se sadržajem ne može smatrati jedna animalna radnja, u ovom slučaju, halapljivo gutanje. Skladatelj je stvorio atraktivno djelo zabavnog karaktera, ali se pri tom više morao služiti izvanjskim muzičkim i scenskim efektima.

Zato smatram da nije ni potrebno opisivati njegovo izvedbu.

S operom *Šumska kraljica*, petrovaradinskog učitelja i skladatelja Franje Stefanovića, znatno je drukčije. Stefanović je bio veliki ljubitelj djece što se osjeća u muzici svih njegovih dječjih pjesma, a osobito u ovom njegovu popularnom djelu. Vrlo lijep, human i poučan sadržaj *Šumske kraljice* dao je Stefanovićev kolega, učitelj Mihovil Pajc, ali je šteta što ga nije napisao pjesnički. Tako je nepjesnički tekst nedostatak i *Proždrljivka* i *Šumske kraljice*. *Šumska kraljica* je prava mala opera za dječje glasove uz pratnju klavira i s jednostavnom scenom. Njena se radnja odvija u šumi. To je opera jednočinka sa sedam prizora, komponirana romantično, mjestimično s privukom naše narodne pjesme. Stefanović je ovom djelu podario mnogo ljepšu muziku nego riječi. Ona vjerno i doživljeno tumači tekst i scenske ugođaje, osim u nekoliko slučajeva. Bez obzira na to što je Stefanović bio duboko privržen glazbi prošlog stoljeća, romantizmu, on je tim glazbenim jezikom znao govoriti. Svakako je bolje čestito govoriti jezikom prošlosti, nego suvremenim jezikom mucati.

Za potrebe suvremenog kazališnog izvođenja Stefanovićevu *Šumsku kraljicu* vrlo je uspjelo instrumentirao za komorni orkestar, mladi novosadski skladatelj Zoran Mulić. Njegovom je instrumentacijom *Šumska kraljica* postala još izražajnijom.

Tri najizrazitije dimenzije, koje najviše doprinose uspjehu suvremenog izvođenja *Šumske kraljice* nedvojbeno su njena instrumentacija, scenografija i glavna uloga. Budući da nam je poznato da je to tek početak rada na tom području, možemo mnogim propustima i nedostacima »pogledati kroz prste« vjerujući da će oni vremenom biti otklonjeni.

Međutim, pitanje stvaranja dječjih opera, a osobito pitanje njihova odabira za prikazivanje, vrlo je ozbiljna stvar.

Nakon rečenog s pravom se možemo zapitati zašto je uopće i došlo do izvođenja opisanih dječjih opera kad ni jedna ne ispunjava navedene uvjete. Promatrano objektivno pitanje je na mjestu, ali poznato je da praksa često nameće drukčija rješenja. Tako se desilo i ovaj put, jer su prihvaćene opere, koje su bile pri ruci i koje su skladali naši autori, na našem jeziku. Međutim, ako se vratimo spomenutoj objektivnosti uz dopuštenje da se do potrebnih kvaliteta u jednoj dječjoj operi može doći i njenim naknadnim doradivanjem ili preradbom onda bi od navedenih opera preživjela *Šumska kraljica*. Njen sadržaj je moguće prepjevati pjesnički, a slabija muzička mjesta dala bi se uspješno preraditi. Uza sve to, Stefanoviću ide na ruku i nezaobilazna činjenica da su njegove dječje opere prva djela te vrste u svijetu pa kao takva imaju još i svoju posebnu povijesnu težinu i vrijednost.

Ovom prigodom najsrdačnije pozdravljam nadasve lijepu i plemenitu zamisao ravnateljstva MCV i SNP u ostvarivanju davne želje i nasušne potrebe, a to je sustavno profesionalno bavljenje dječjim glazbeno-scenskim izvođenjem u Vojvodini. Vjerujem da će ovu izvanredno značajnu kulturnu akciju podržati i svi ostali kulturni faktori ove pokrajine zajedno s njenim građanstvom i odanom kazališnom publikom.

Đuro RAIKOVIC

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

KONGRES ZBORA U RIMU

Od 26. do 29. rujna »Associazione Italiana Santa Cecilia« (AISC) organizirala je drugi veliki kongres kao doprinos evropskoj godini glazbe. Preko 10 000 pjevača i pjevačica iz različitih evropskih zemalja došlo je u Rim da sudjeluju u tom velikom međunarodnom pjevačkom kongresu.

Posebno zanimljiv bio je »koncert nacija« u auli Pape Pavla VI. u Vatikanu. Nastupili su zborovi iz Austrije, Njemačke, Švicarske, Francuske, Nizozemske i Hrvatske (Collegium promusica sacra — Zagreb) »Cappella Pontificia« ili kako joj je službeni naziv »Cappella Sistina« izvela je pod vodstvom Mo. Domenica Bartoluccija djela Palestrine i Bartoluccija. Taj dio programa bio je posebno zapažen radi ljepote izvedbe stare polifonije koja predstavlja kod mnogih zborova i zborovođa težinu interpretacije i stilske jasnoće.

Kongres je otvorio Msgr. A. Mistrorigo, biskup Trevisa. Za njemačko govorno područje pozdrave i dobre želje za uspjeh kongresa prenio je Ronald Bissegger (Zürich). O liturgijskoj reformi drugog vatikanskog koncila i važnosti »Schola cantorum« u postkoncilskoj liturgiji govorio je Kardinal Augustin Mayer. Od predavača koji su iznosili povijesna, stilska i pedagoška pitanja i probleme nastupili su: P. Pelegrino Ernetti (Italija), D. Renzo Cilia (Italija), Siegfried Koesler (SR Njemačka), Dr. Pablo Colino (Italija), Bruna Liguori Valente (Italija), Dr. Gabriel M. Steinschulte (SR Njemačka) i drugi.

U nedjelju 29. X. slavilo je preko 10 000 pjevača i pjevačica zajedno s jednom grupom duhača iz virzburške katedrale svetu Misu zajedno s Papom Ivanom Pavlom II. u bazilici sv. Petra i pozdravili su Papu impozantnom kompozicijom od Lorenza Perosija *Tu es Petrus*.

U propovjedi pozvao je Papa današnje kompozitore da se inspiriraju na kršćanskoj objavi. Posebno je naglasio da crkvena glazba treba biti pravo Evanđelje i istinsko slavljenje Boga. Sveta glazba mora se čuvati profanih razornih elemenata a isto tako biti svjesna koje značenje i važnost ima u liturgiji i formaciji religiozne atmosfere.

M.

HAMBURŠKI ORGULJSKI FESTIVAL

Od 10. do 29. listopada 1985. održavao se u Hamburgu drugi međunarodni orguljski festival (prvi je bio 1983.). Moto festivala bio je »Mi izvlačimo sve registre« (Wir ziehen alle Register). Od poznatih i cjenjenih evropskih orguljaša bili su prisutni: Jean Guillou (Paris), Marie-Claire Alain (Paris), Markku Ketola (Finska), Franz Lehrndorfer (München) Lionel Rogg (Ženeva), Francesco Finotti (Italija), Hans Ola Ericsson (Švedska), Edgar Krapp (Frankfurt) i dr. Uz orguljaše nastupili su: zborovi, solo pjevači i drugi instrumentalisti. Koncerti su se održavali u hamburškoj glazbenoj dvorani zatim u crkvama: sv. Katarine, sv. Nikole, sv. Jakoba i sv. Mihaela.

Ludger Lohmann održao je jedan odličan seminar od osamnaest Bachovih koral. Praški kompozitor Petr Eben tumačio je svoje kompozicije i svoja iskustva s orguljama kao instrumentom. Na festivalu čuli su se zvuci moderne glazbe (Jolivet David i Einfeld) a isto tako bili su demonstrirani zvuci digitalnih orgulja.

M.

FOND »SV. CECILIJE«

Vlč. g. Alojzije Pakrac, kapelan iz župe Remetinec uplatio je u »Fond Sv. Cecilije« 3.000 nd. Bivšem učniku Instituta hvala na daru i primjeru.